

Cinsiyet Akselerasyonisti Manifestosu

24/4/2019

İçindekiler

Cinsiyet: İşlevi ve Kökenleri	3
Maddi Altyapı	3
Seks ve Cinsiyet	4
Dayatma ve Cinsel Şiddet	4
Modern Cinsiyet İkilemi	5
Patriyarka	6
Cinsiyete “Evet” Demek	7
Komünizm	8
Komünist Hareket	8
Bütünlük	9
Cinsiyet Komünizmi	9
Komünizmde Cinsiyet Kimliği	10
Geleceğe Hayır	10
Cinsiyetin Alacakaranlığı	11
Cinsiyete “Hayır” Demek	11
Sistemdeki Çatlaklar	11
Devrim	12
Queer Diktatörlüğü	12
Queer İktidarı	12
Pembe Terör	13
Geri Vur	13
Her Ne Pahasına Olursa Olsun Zafer	13

”Cinsiyete ölüm! Queerlere özgürlük! Ama cinsiyet kendi kuyruğunu yiyerek ölür. Cinsiyet zaten ölüyor. Ölüm çığırağı üzerimizde, ama kendini kurtarmak için hala zamanı var. Onu nihai sonuna kadar akselere etmek bizim elimizde. Onu hızlandırmak. Bunu yapmak için... Akselere et.”

Cinsiyet: İşlevi ve Kökenleri

Maddi Altyapı

Cinsiyet Akselerasyonisti Manifestosu – Eme Flores & Vikky Storm Çeviri: Konsept Cinsiyete ölüm! Queerlere özgürlük! Ama cinsiyet kendi kuyruğunu yiyerek ölür. Cinsiyet zaten ölüyor. Ölüm çığırağı üzerimizde, ama kendini kurtarmak için hala zamanı var. Onu nihai sonuna kadar akselere etmek bizim elimizde. Onu hızlandırmak. Bunu yapmak için... Akselere et. Cinsiyet: İşlevi ve Kökenleri Maddi Altyapı Ne yapılması gerektiğini tartışmadan önce, ne olduğunu bilmemiz gerekir. Ve her zaman olduğu gibi, bir sosyal sistemi anlamaya başlarken başlanması gereken yer onun maddi altyapısıdır. Sosyal sistemi üreten maddi ilişkiler, sosyal sistemin kendisini anlamamız için bize en iyi zemini sağlar.

Maddi ilişkiler üretim ilişkileridir. Yani, emek harcadığımız ve bir şeyler ürettiğimiz çeşitli yollarla ilişki kurma biçimimizdir. Tüm toplum bu üretim ilişkilerine dayanır ve tüm sosyal sistemlerimizi üretirler. Cinsiyet de farklı değildir.

Peki cinsiyetin maddi altyapı nerede yatıyor? Cinsiyet öncelikle üreme emeğinin bölünmesiyle üretilir. Üreme emeği, seks, doğum, çocuk bakımı ve ev işleri de dahil olmak üzere bir sonraki neslin üretilmesine yardımcı olan her türlü emektir ve cinsiyet, bu emeğin nasıl bölündüğüne göre tanımlanır; farklı cinsiyetler, üreme emeği ile ilgili belirli görevleri yerine getirmesi beklenen farklı sınıflardır.

Cinsiyetin kültürler arasında nasıl farklılaştığı, bu görevlerin cinsiyetler arasında nasıl bölüştürüldüğüne göre belirlenir. Bunun ürettiği belirli özellikler, üstyapı olarak bilinen şeydir. Dolayısıyla, cinsiyet bu maddi altyapı tarafından üretilirken, aynı zamanda üstyapısında cinsiyetimizi nasıl deneyimlediğimizi farklılaştıran çeşitli stereotiplerin, giyim tarzlarının, biçimsel konuşmanın vb. bir karışımını da içerir.

Ve bu tüm kültürler için geçerlidir. Endonezya’nın Bugi halkı, toplumumuzun iki cinsiyetinden ziyade, toplamda beş cinsiyete sahiptir. Calabai ve calalai halkı sırasıyla erkek ve kadın olarak cinsiyetlendirilmiş biyolojik özelliklere sahiptir, ancak tipik olarak makkunrai (kabaca kadınlara eşdeğer) ve oroané’ye (kabaca erkeklere eşdeğer) atanan üreme emeği görevlerini benimserler, bu da onlara farklı bir sosyal sınıf sağlar. Ancak daha da ilginç, diğer dördünden farklı bir rol üstlenen beşinci cinsiyet olan bissu’lardır. Özel törensel dini uygulamaları yerine getirirler ve diğer dört cinsiyetin bir karışımı oldukları söylenir. Makkunrai ve calabai ev kadınlığı gibi tipik kadınsı üreme emeği görevlerini, oroané ve calalai ise eşlerine destek olmak gibi tipik erkeksi görevleri üstlenirken, bissu bunu aşarak kendi görevlerini yerine getirmektedir.

Bugi cinsiyet sistemi, cinsiyetin ne kadar değişken olabileceğini göstermekle birlikte, bize cinsiyetin maddi altyapısına dair mükemmel bir örnek de sunmaktadır. Bugilerin beş cinsiyeti, üreme emeğinin Bugi halkı arasında nasıl bölündüğüne göre ayırt edilir. Diğer her şey bu bölünme tarafından üretilir.

Bizim kültürümüz onlarınkinden farklıdır ancak her ikisi de üreme emeğinin aynı türden bölünmesine dayanmaktadır. Cinsiyeti üreten şey, bu görevlerin nasıl paylaştırıldığıdır ve diğer her şey bundan kaynaklanır.

Maddi ilişkilerden bahsetmek çoğu zaman kapitalist ilişkileri şeylerin altyapısı olarak adlandırmaya kadar varır, ancak bu cinsiyet için geçerli değildir. Bu, cinsiyetin maddi altyapısının kapitalizmle hiçbir ilişkisi olmadığı anlamına gelmez; üreme emeği, kapitalist üretim için yeni işçiler üretmek için gereklidir ve kapitalist üretim, erkek üreme emeğinin tam doğasını tanımlama eğilimindedir.

Seks ve Cinsiyet

Cinsiyet biyolojinin değil de bu üretim ilişkilerinin bir ifadesi olduğuna göre, bu durumda seks nerede kalıyor? Bazı psuedomarksistler seksin cinsiyetin maddi altyapısını oluşturduğunu iddia etmektedir, ancak bu, biyolojiyi üretim ilişkilerinden önce merkeze alan tarihsel materyalizmin gülünç bir anlayışımıdır. Biyoloji gerçekliğimizi etkiler, ancak sosyal sistemlerimiz temellerini maddi koşullarımızda bulur.

Ama seks bir şeydir ve eğer cinsiyetin temeli değilse, nedir? Bu formülasyon yanlış değildir, sadece terstir. Cinsiyet, seksin temelini oluşturur. İkimizde zaten seksle doğmuyoruz. Penislerimiz, vajinalarımız, memelerimiz, sakallarımız, kromozomlarımız vs. vardır, ancak bunlar kendi başlarına seks değildir. Bunlar biyolojimizin özellikleridir, ancak biz bunları seksler olarak gruplandırıyoruz. Penislere erkeklik organı dediğimizde, beden üzerinde cinsiyet yaratmış ve dayatmış oluruz.

Bunun anlamı, seksin biyolojik özelliklerimizin cinsiyetlendirilmesi olduğudur. Biyolojimize cinsiyet atarız ve bunların doğuştan geldiğini iddia ederiz. Bu, cinsiyet sınıfı sistemini bize dayatılan sosyal bir sistemden ziyade, sadece var olan doğal bir şey olarak sunmak için kullanılır. Bedenlerimizi cinsiyetleştirerek, sanki cinsiyet bizim yarattığımız bir şey değil de sadece çoktandır varmış gibi davranıyoruz. Bu nedenle seks, cinsiyeti güçlendirmeye ve savunmaya hizmet eder.

Seks doğuştan gelen bir şey değil, cinsiyetin üst yapısının bir unsuru olduğu için zaman içinde değişmiştir. İlk insanlar yalnızca cinsel organlar gibi açıkça görülebilen özellikleri cinsiyetlendirebilirdi. Ancak anatomi anlayışımız ilerledikçe yumurtalık gibi şeyleri cinsiyetlendirebildik. Son zamanlarda kromozomlar, halihazırda cinsiyetlendirdiğimiz özelliklerle olan ilişkileri nedeniyle cinsiyetlendirilmiştir.

Ancak kromozomlar her zaman cinsiyetlendirilmemiştir. Yarım yüzyıl önce hiç kimse göğüsleri ve vajinası olan birine bakıp, kromozomları XY olsa bile vücutlarını erkek olarak cinsiyetlendirmezdi. Ancak 1986'da İspanyol engelli koşucu Maria José Martínez-Patiño 1986 Olimpiyatlarında kromozom testini geçemeyince insanlar onun erkek cinsiyetli olduğunu düşünmeye başladı. Üç yıl önce, eski yöntemlere göre kadın cinsiyetli olduğunu söyleyen bir cinsiyet doğrulamasından geçmişti, ancak XY olduğu için kromozom testini geçemedi. Önceki çağlarda kimse vücudunun kadınlığını sorgulamazdı, ancak kromozomların cinsiyetlendirilmesi sayesinde vücudu erkek olarak kabul edildi ve dışlanıp utandırıldı.

Dayatma ve Cinsel Şiddet

Cinsiyet en eski sınıf sistemidir ve sonuç olarak, en eski en temel biçiminde bile devletten önce gelir. Bu, kapitalizm, ırk, nörönormativite ve diğer çeşitli sınıf sistemlerinin aksine, devletin cinsiyetin insanlara dayatıldığı birincil araç olmadığı anlamına gelir. Bu, devletin cinsiyeti dayatmadığı anlamına gelmez, ancak birincil değil tamamlayıcıdır. Devletler ortaya çıkmaya başladığında, cinsiyet çoktan kendini sağlamlaştırmış ve kendini başkalarına dayatma konusunda oldukça ustalaşmıştı.

Peki, devlet tarafından değilse, nasıl empoze ediliyor? Cinsel şiddet yoluyla. Bu konudaki istatistiklere baktığımızda, cinsel şiddet oranlarının kadınlar arasında erkeklerden ve queer bireyler arasında heteroseksüel erkeklerden daha yüksek olduğunu görüyoruz. Cinsel şiddetin bazı biçimleri heteroseksüel kadınlar arasında queer kadınlardan, bazı biçimleri de queer kadınlar arasında heteroseksüel kadınlardan daha yüksektir. Trans bireyler, kendileriyle aynı cinsiyetten cis bireylere kıyasla daha yüksek oranda cinsel şiddete maruz kalmaktadır. Bu durum başlı başına üzüntü vericidir ve bu durumdan etkilenenlerin hayatları üzerindeki gerçek maliyeti göz ardı edilmemelidir. Bu dehşet verici bir durumdur ve hiçbir şekilde küçümsenmemelidir.

Bu yüksek cinsel şiddet oranları, öncelikle cinsiyet sistemi içindeki alt sınıflara yöneliktir. Heteroseksüel, cis erkekler kadınlardan ve queer bireylerden daha üst bir konumda yer almaktadır ve heteroseksüel cis erkeklerin cinsel şiddete maruz kalma olasılığı kadınlara veya queer bireylere göre daha düşüktür, kadınlar queer bireylere daha yakın oranlara sahip olma eğilimindedir. Bu da cinsel şiddetin öncelikle alt sınıfa itilenlere ve dayatılan cinsiyet normlarından farklı olanlara karşı kullanıldığını göstermektedir.

Cinsel şiddet, kadınlar ve queer bireyler arasında polis şiddetinin diğer pek çok kişi arasında oynadığı rolü oynamaktadır. Gerçekten de polis şiddeti var olmakla birlikte, kadınlara ve queer bireylere uygulan-

diğında sıklıkla cinsel içerikli olmaktadır. Özellikle queer bireyler arasında cinsel şiddet genellikle açıkça ıslah etme amacıyla uygulanmaktadır. Yani, cinsel şiddet, özellikle de tecavüz, queer bireylere karşı özellikle onları heteroseksüel ve cis yapmak için kullanılır. Bu, cinsel şiddetin rolünün en açık olduğu zamandır, ancak her zaman bu amaç içindir. Cinsel şiddet bu açık amaç için yapılmadığında bile, her zaman mağdura egemen cinsiyet sistemini dayatma amacına hizmet eder.

Seks işçileri söz konusu olduğunda, bu durum özellikle belirgin olabilmektedir. Seks işçileri dünyanın hemen her yerinde yasadışı olan bir işi icra ettiklerinden, kendilerine yönelik cinsel şiddeti polise düzgün bir şekilde bildirememekte ve bildirdiklerinde de genellikle seks işçiliği yaptıkları için hapse atılmaktadırlar. Bu da kendilerine yönelik cinsel şiddetin, diğer gruplar arasında mümkün olmadığı şekilde, devlet müdahalesi olmaksızın gerçekleştirilebileceği anlamına gelmektedir. Buna ek olarak, seks işçilerinin kadın ya da queer olma ihtimalinin heteroseksüel erkeklerden daha yüksek olduğunu görüyoruz. Bu bir tesadüf değil, kadınlara ve queer bireylere yönelik cinsel şiddetin cezasız kalabildiği özel bir alandır.

Modern Cinsiyet İkilemi

Günümüzde cinsiyetsiz bir toplum bulunmamaktadır. Birçok varyasyon olmasına rağmen, hepsi bir cinsiyet sistemi üreten bir üreme iş bölümü yaratmıştır. Aslında, en azından ilk uygarlıklar ilk yazı sistemlerini geliştirdiğinden beri varlar. cinsiyet, toplum tarafından geliştirilen ilk iktidar sistemidir.

Ancak bunlar bir sistem değil, sistemlerdir ve modern cinsiyet ikilemi neredeyse tüm dünyaya dayatılmıştır. Bazı farklı cinsiyet sınıf sistemleri hala mevcuttur, ancak genel olarak liberal sosyal düzenin bölgesel olmaktan ziyade küresel bir sosyal düzen olarak ortaya çıkması, diğer tüm sistemlerin sapkınlıkları olarak görüldüğü tek bir cinsiyet sistemi üretmiştir. Diğer cinsiyet sistemleri bugün daha büyük bir küresel sistem içinde birer tutunma noktası olarak hizmet vermektedir.

Modern sistem bir Avrupa sistemidir, ancak koloncilik sırasında ve koloncilik yoluyla gelişen bir sistemdir. Avrupalılar iktidarlarını dünya çapında genişlettikçe, diğer çeşitli cinsiyet sistemleriyle temasa geçtiler ve farklılık görmek yerine bir sorun gördüler. Buna, işgal ettikleri ve kolonileştirdikleri çeşitli halklara kendi cinsiyet sistemlerini dayatarak yanıt verdiler. Ancak bir cinsiyet sistemini diğer gruplara bu şekilde dayatmak, onu zorunlu olarak dönüştürür.

Böyle bir sistem başka bir kültüre empoze edildiğinde, sadece uygulama sürecinden dolayı bazı özelliklerini kaybedecek ve diğerlerini kazanacaktır. Emperyalistler eski sistemin devam etmesine izin veremeyecekleri için, kendi sistemlerini daha az esnek hale getirmeleri gerekir, böylece eski sistemi hesaba katamaz ve insanları yeni sistemde bir yer bulmaya zorlarlar. Din de buna yeni bir önem kattı. Cinsiyet her zaman dini bir öneme sahip olsa da, tek cinsiyet sisteminin dayatılması daha önce olduğundan daha büyük ölçüde dini kurumların hizmetinde ve onlar tarafından yapıldı. Hristiyan misyonerler gittikleri her yerde Avrupalı kolonyal cinsiyet sistemini zorluyor ve bunu Hristiyan dini ahlakına sıkı sıkıya bağlıyorlardı.

Bu durum esneklik eksikliğine katkıda bulunmuştur çünkü cinsiyete daha önce bu kadar büyük bir rol oynamayan dini bir coşku aşlamıştır.

Ve bu dayatma, dayatılan insanların zararına olmuştur. Daha önce birçok birinci ulus halkı, toplumlarında kabul gören ve genellikle onurlu pozisyonlarda bulunan üçüncü cinsiyetlere sahipken, bugün hala kendilerini bu üçüncü cinsiyetlerle tanımlayan insanlar baskı altında tutulmakta ve marjinalleştirilmektedir. Bu uygulama aynı zamanda kültürün yok edilmesine de hizmet etmiştir. Eski cinsiyet sistemlerine bağlı kültürel uygulamalar artık uygulanamaz hale geldi ve Avrupa kültürel uygulamaları onlara dayatıldı. Avrupalı, Hristiyan evlilikler cinsiyet sistemiyle birlikte tüm dünyaya yayıldı ve bu süreçte yerel evlilik uygulamalarını da dönüştürdü.

Kapitalizmin yükselişiyle de dönüşüme uğramıştır. Koloni öncesi cinsiyet sistemi, kapitalizmin yükselişinden önce Avrupa'da hakim olan ekonomik sistemlere güçlü bir şekilde bağlıydı. Evlilik, üst sınıflar arasında ittifakları güvence altına alma ve alt sınıflar arasında bir istikrar aracı olarak hizmet etmiştir. Cinsiyet, saray entrikaları ya da tarlalarda veya şehirlerde çalışmanın gereklilikleri tarafından tanımlanıyordu. Ancak kapitalizmle birlikte cinsiyetin giderek daha fazla ücretli emeğe ve onunla birlikte dönüşen

evliliğe bağlandığını görüyoruz. Üreme emeğinin erkek kısmı giderek kapitalist bir patron için çalışmaya, kadın kısmı ise onun ücretli emeğini evden desteklemeye dönüştü. Cinsiyetin maddi altyapısı üzerindeki bu etki, hem sınıfların çalışma biçiminde hem de üstyapının özelliklerinde dönüşüme neden oldu.

Bu yeni sistemin onu tanımlayan birkaç özelliği var. Bunların hepsi bir anda gelişmedi, ancak tüm dünyaya dayatıldılar. Bunlar aşağıdaki gibidir:

1. Egemen iktidar yapısı tarafından tanınan tam olarak iki cinsiyet: Erkek ve kadın. Diğer cinsiyetler sapkınlık olarak görülmekte, dışlanmakta ve marjinalleştirilmektedir.
2. Bu iki cinsiyet biyolojinizle özdeş ve doğuştan sabit olarak görülür. Her cinsiyet sistemi cinsiyeti biyolojiye bağlarken, modern sistem bu ikisini eşitler. Bu sistemde erkek olmak bir penise sahip olmaya bağlı değildir, bir penise sahip olmaktır. Ve bu cinsiyet değişmezdir. Bunu değiştiremezsiniz. Eğer erkek olarak doğduysanız, ne olursa olsun erkek olarak görülürsünüz. Seçenek ya da alternatif yoktur.
3. Evlilik, bir erkek ve bir kadın arasında yapılan ekonomik bir sözleşmedir. Kadın ve erkek sadık olmak ve birlikte kalmak için bir anlaşma imzalamalıdır ve bunun ihlali sözleşmenin ihlali olarak görülür ve bu nedenle kötüdür.
4. Evlilik, zorunluluktan dolayı yapılan sosyal bir seçimden ziyade aşk için yapılan kişisel bir seçimdir. İttifaklar için yapılan evlilikler ya da görücü usulü evlilikler çoğunlukla geride kalmıştır. Evlilik sadece evlenen iki kişi için bir seçimdir.
5. Evlilikte erkekten kadını geçindirmek için para kazanması, kadından da evi temizlemesi, çocuklara bakması, yemek pişirmesi ve alışveriş yapması beklenir. Bu özelliklerin hepsi modern sisteme özgü değildir ve bazıları eski sistemlerin iyileştirilmesidir, ancak bireysel kültürü ve seçimi yok eden herkese dayatılmaktadır.

Patriyarka

Daha önce de değinildiği gibi, cinsiyet bir sınıf sistemidir ve erkekliğin toplum üzerindeki tahakkümü ile tanımlanır. Bu nedenle cinsiyet sınıf sisteminin bir diğer adı da patriyarkadır/ataerkilliktir. Toplumsal bir sistem olarak cinsiyet patriyarkadır ve patriyarka da cinsiyetin sosyal sınıf sistemidir. Bu sınıf sistemi içinde, ikisi kabul edilmiş ve biri yıkıcı olmak üzere üç farklı sınıf buluruz.

İlk olarak, erkeklerimiz var. Üreme emeğini bölüştürürken, üreme emeğini ve bu emeğin meyvelerini kontrol etmekle ve esas olarak üreme emeğini gerçekleştirenleri desteklemek için ekonomik emek sarf etmekle görevli olanlar erkeklerdir. Bunun istisnası, onlarla doğrudan ilişkiye girdikleri cinsel ilişkilerdir, ancak baskın ve kontrol sahibi olmaları beklenir. Bu, erkekliğin maddi altyapısı olarak hizmet eder. Üstyapı daha geniş kapsamlıdır. Erkeklerin harekete geçmekle, artan güçle ve sürekli rekabetle görevlendirildiğini görüyoruz. Üreme emeği üzerindeki kontrolleri ve kadınlar üzerindeki tahakkümleri göz önüne alındığında, bu sınıf patriyarka içindeki yönetici sınıftır.

Öte yandan kadınlar yönetilenlerdir. Ev idaresi, aile için yiyecek hazırlama, çocuk yetiştirme ve benzeri görevlerle birlikte üreme eyleminin çoğunu gerçekleştirmekle görevlendirilmişlerdir. Ayrıca cinsel ilişkiye girmeleri beklenir, ancak bu ilişkiler erkek tarafından kontrol edilir. Emekleri erkekler tarafından kontrol edilir ve sınırlandırılır ve bu emeğin meyveleri erkekler tarafından yönetilir. Bu durum çevrelerindeki üstyapıya da yansır. İtaatkar ve pasif olmaları, kendileri için geleni kabul etmeleri vs. beklenir.

Erkeğin kadın üzerindeki bu sınıfsal dinamiği patriyarkanın başlıca dinamiğidir, ancak bunlar tek iki sınıfı içermez. Bunun yerine, bazı insanların üreme emeği ile nüfusa dayatılardan farklı bir şekilde ilişki kurduğunu görüyoruz. Bu durum özellikle, patriyarkanın dayattığı dinamiklere uymayan cinsel

ilişkilere giren kişiler için geçerlidir. Bu, aynı cinsiyetten (gay/lezbiyen), birden fazla cinsiyetten (bi-seksüel/panseksüel) veya hiçbir cinsiyetten (aseksüel) kişilere cinsel ilgi duyan kişileri içerir. Buna ek olarak, cinsiyetleri patriyarkanın kendilerine atadığından farklı olan insanlar, cinsiyet atamasını kabul eden insanlar kadar düzgün bir şekilde sınıflandırılmaz. Kişisel olarak erkek ya da kadın olsalar da, toplum tarafından aynı şekilde muamele görmezler, bu nedenle ayrı bir sosyal sınıf oluştururlar. Bunun karakteristik özelliği, seks ve romantizmin bir sonraki nesli üremekten ayrılmasıdır. Tüm bu grupların bir sonraki nesli üremesi hala mümkün olsa da, bu artık seks ve romantizmin gerekli bir parçası değildir.

Bu üçüncü sınıf, ilk iki sınıftan farklılığıyla tanımlandığı için queer olarak adlandırılır. Queer insanlar, patriyarka tarafından kendilerine atfedilen üreme iş bölümüyle farklı şekilde ilişki kuran insanlardır. Farklı ilişkiler nedeniyle, queer insanlar doğaları gereği bir bütün olarak sınıf sistemine karşı yıkıcıdır ve patriyarka altında devrimci sınıfı oluştururlar.

Bu queerlik, modern cinsiyet sisteminin özel bir karakteristiğidir. Diğer cinsiyet sistemleri aynı sınıf sistemine sahip değildir ve bu nedenle insanlar için farklı kategorilere sahiptir. Aslında, eski cinsiyet sistemlerinin sürdürdüğü yerlerde, queerlikten bahsetmek doğru değildir. Kendilerini eski cinsiyet sistemlerindeki cinsiyetlerle tanımlayan pek çok kişi, kendilerine dayatılan modern cinsiyet sistemi nedeniyle queerdır, ancak pek çoğu bu cinsiyetlere sahip topluluklarda bulunmanın karmaşıklığı nedeniyle queer değildir.

Cinsiyete “Evet” Demek

Sınıf, sınıf, sınıf. Tahakküm ve kontrol altındayız. Sınıflandırıldık ve bölündük. Peki biz tüm bunların neresindeyiz? İnsanlar bu gibi sınıfları yalnızca dayatılmış olarak görüyor, ancak bu, onunla gerçekte nasıl etkileşimde bulunduğumuzu açıklamakta başarısız oluyor. Bu bize basitçe dayatılmıyor. Bizler onun içinde aktif katılımcıyız, onu gerçekleştiriyoruz.

Burada Judith Butler'ın analizini dinleyebiliriz: Performatif eylemler, yani bir kimlik inşa eden tüm küçük eylemler, cinsiyetin bireysel düzeyde nasıl işlediğini anlamının anahtarıdır. Bunları yaptığımız en temel şeylerde buluruz ve “Ben bir kadınam”, “Hayır, onunla oynayamam. O bir erkek oyuncu”, “Erkekler erkek gibi davranacaktır”. Bu eylemler hem kendi içimizde hem de başkalarının içinde bir kimlik üretir. Bu eylemlerde bulunarak kendinizi kadın ya da erkek olarak tanımlarsınız ve başkalarını da erkek ya da kadın olarak tanımlarsınız.

Bu pek de özgürce yapılmamaktadır. Sistemin şiddeti içsel ve sistemiktir. Bu eylemleri cinsiyetin şiddetiyle çevrelenmiş olarak gerçekleştiriyoruz. Ama yine de gerçekleştiriyoruz. Cinsiyet kendini bize zorla kabul ettirmekle yetinmiyor. Bunun yerine, bizi kendisine “evet” demeye zorluyor.

Bu bir kontrol ve yeniden üretim yöntemi olarak hizmet ediyor. Cinsiyet doğuştan gelmez, ancak bizi bir sınıfa atayarak ve bu sınıfa evet demeye zorlayarak yayılır. “Evet, ben bir erkeğim. Ben buyum ve hep böyle oldum. Bundan kaçamam ya da bunu inkar edemem. Ben bir erkeğim.” Bu, tekrarlamaya zorlandığımız bir yalandan başka bir şey değildir. Ama yeterince tekrar edersek, buna inanmaya başlarız. Cinsiyet doğal, kaçınılmaz ve ebedi hale gelir. Dayatılan bir kimlik olmaktan çıkar ve kim olduğumuzun ebedi bir parçası haline gelir. Cinsiyetime itiraz ederek, özünde ben olan şeye itiraz etmiş oluyorsunuz.

Burada cinsiyetin en büyük savunma mekanizmalarından biri yatıyor: Kendimiz. Bunda ısrar ediyor ve bundan yüz çevirenleri reddediyoruz. Yoldan dönenler için bu kutsal olmayan bir eylem haline geliyor. Aslında, bize sanki başka bir seçenek yokmuş gibi geliyor. Evet diyoruz çünkü söyleyebileceğimiz tek şey bu. Başka türlü olması düşünülemez hale gelir.

Komünizm

Komünist Hareket

Ancak şimdi cinsiyetin toplumun geri kalanıyla nasıl bir ilişki içinde olduğunu anlamak için komünizmden bahsetmeliyiz. Bunun için de komünizmin ne olduğunu bilmeliyiz.

“Biz komünizmi, mevcut durumu ortadan kaldıran gerçek hareket olarak adlandırıyoruz. Bu hareketin koşulları, şu anda var olan öncüllerden kaynaklanmaktadır.”

Karl Marx, Alman İdeolojisi

Komünizm bu şekilde düşünüldüğünde, mevcut toplumsal düzene karşı, ezilenlerin kurtuluşunu amaçlayan bir harekettir. Bu, uğruna çabaladığımız bir ideal olarak değil, günümüzde var olan gerçek, aktif bir hareket olarak görülmelidir. Komünizmi gelecek planlarında değil, işyerini sabote eden bir işçiye, tacizci kocasından çocuklarıyla kaçan bir kadına, Hindistan hükümetine karşı gerilla savaşına giren Naxalitlerde, şehirlerini yağmalamak ve yakmak için polisi reddeden isyancılarda vb. buluruz.

Komünist hareket içinde, günümüzde yapılmakta olan tüm önemli çalışmaları bulabiliriz. Komünist hareket çok uzaklardaki bir idealle ilgili değil, ürettiği anlık komünizmle ilgilidir. Bu, toplumu derhal komünizeleştiren mevcut duruma karşı aktif bir başkaldırıdır, bir üniversitede oturup koltuğundan dünyayı değerlendiren teorisyenlerde değildir. Basitçe mevcut durumun değişmesi gerektiğini belirtir ve ardından bunu gerçekleştirmek için harekete geçer.

Ancak bu durum sadece tek bir sınıf sistemi ya da içinde yaşadığımız toplumun tek bir unsuru olarak algılanmamalıdır ve algılanamaz. Mevcut durum kapitalizm, cinsiyet, ırk ya da devlet değildir. Aksine, liberal toplumun bütünü ve içerdigi her sistemdir. Bu nedenle komünist hareket kendini liberalizmle tam bir karşıtlık içinde bulur ve bize liberalizmin başarısız analiz ve politikalarına karşı bir alternatif sunar.

Liberal analizler baskıyı bir dizi ayrı ama birbiriyle kesişen baskı sistemine indirgemektedir. Bu da onlara karşı verilen mücadeleleri ayrı ama müttefik hale getirir. Irkçılık karşıtı bir hareket, feminist bir hareket, ekonomik adalet hareketi vs. vardır, ancak bunlar sadece müttefiklerdir, aynı hareket değildir. Bu, liberal kesişimsellik anlayışını oluşturur. Kesişimselliğin bu liberal versiyonu, (ezilenler arasında) egemen veya (ayrıcalıklılar arasında) pasif olabilen sistemler sunar, bu nedenle beyaz bir eşcinsel erkek yalnızca anti-queer baskıyı gerçekten deneyimler ve diğer tüm sistemler onun için sessizdir.

Gerçekte, baskıcı sistemler bundan daha fazlasıdır. Liberal toplumda sınıf sistemlerinin tahakkümünden etkilenmeyen hiç kimse yoktur. En güçlü kapitalistten en alt düzeydeki işçiye, otoriter patriyarktan belirsiz genç trans kadına, kontrolcü sığınma evi yöneticisinden zorla ilaç verilen şizofrene, beyaz soyulaştırmacıdan aile apartmanından itilen siyah aileye kadar herkes bu sistemlerin kontrolünü tecrübe eder. Hiç kimse dokunulmadan bırakılmaz. Pasif kontrol sistemleri olmaktan ziyade, aktif totaliter bir bütün, bir bütünlüktürler.

Bu bütünlük toplumun her parçasını kuşatır, toplumun her üyesine hükmeder ve içinde barındırdığı herkesi ve her şeyi yabancılaştırır. Kaçınılmaz ve otoriterdir. Bütünlük, liberal analizden ziyade komünist analizin bizi götürmesi gereken yerdir.

Benzer sorunları, baskıyı sınıflar üzerinden belirli kimliklere yapılmış olarak gören liberal kimlik siyaseti anlayışlarında da buluyoruz. Bu da kimliği üstyapıdan ziyade temel haline getirir. Bunun anlamı, liberal özgürleşme anlayışının kimliğinize saygı duymak ve kimliğinize adil davranmak olduğudur. Ancak, bunu yapsak bile, kimliklerimiz bizi ezmeye devam edecektir çünkü onlara neden olan altta yatan koşulları ele almamaktadır. Onlara göre, deneyimlediğimiz belirli bir baskı sisteminin tahakkümünü ortadan kaldırmak bizi bu sistemden özgürleştirir ve ayrıcalıklara sahip olanlarla eşit hale getirir. Ancak bu, bütüne dokunmadan bırakır.

Liberal siyaset nihayetinde reformizmden ibarettir, devrim ya da ortadan kaldırmadan değil. Komünist siyaset bize reformizm değil, ortadan kaldırma yoluyla ileriye giden bir yol sağlar. Cinsiyet bizi özgürleştirmek için reforme edilemez, ortadan kaldırılmalıdır.

Bütünlük

Maddi altyapıları ve üstyapıları tartışırken, bu sistemlerin mevcut analizlerini kabul etmek önemlidir. Bu sistemlerin daha geleneksel analizleri, altyapıyı tamamen kapitalist üretim ilişkileri açısından ele almaktadır. Bu görüşe göre altyapı, yalnızca üretim araçlarının kapitalist mülkiyetidir. Bu altyapısal ilişki daha sonra daha geniş liberal toplumsal düzen içinde diğ r baskı sistemlerini uygulamaya devam eder. Cinsiyet altyapısal değıl, kapitalist üretim ilişkileri tarafından üretilen üstyapının bir yönüdür. Ancak bu görüş, diğ r baskı sistemlerinin altyapısal yönlerini göz ardı etmektedir. Cinsiyet yalnızca bir kimlik değıldir. Temelde bir sınıf sistemi üreten bir üretim ilişkisidir. Cinsiyet ve kapitalizm altyapısal olma konusunda yalnız da değıldir. N ronormativite, beyaz  st nl k  l ğ , devlet vb. için de temel yönler bulabiliriz.

Bununla birlikte, bu diğ r sistemlerin altyapısal olmalarını ayrı oldukları anlamına gelecek şekilde yorumlamak hata olacaktır. Eğ r böyle yaparsak, liberal keşişimsellik analizlerinin yarattığı aynı sorunlarla karşılaşırız. Kapitalist  retim devam ederken, evde kadınlara dayatılan üreme emeğine dayanır. İşyerinde üretilen değ r, yeni işçi nesilleri üretilmeden ve işçiler eşlerinin ve kendilerinin üreme emeğı yoluyla desteklenmeden mümkün olmaz. Bu şekilde üreme emeğı, kapitalizmden bağımsız bir sınıf sistemi olduğu kadar, kapitalist sınıf için yapılan ücretsiz emektir.

Ayrıca, cisheteronormatif sistemlerin dayatılması ile engelliliğın dayatılması arasında da benzerlikler buluyoruz. Hem fiziksel engellilik hem de n rodiverjans biçimindeki engelliler, sosyal olarak normal işçilik yapabilme becerisi açısından tanımlanmaktadır. Bir kişi bir patron için diğ r işçilerin yapabildiği şekilde çalışmadığında, bu bir engellilik haline getirilir. Ve queerlik bunun üretim ilişkileri içindeki bir yansımasıdır. Queerlik, cinsiyetin zorunlu emeğine katılmamaktır sonuçta. Queerliğın sıklıkla akıl hastalığı terimleriyle düşünülmesi bir hata değıldir. Bunlar maddi olarak birbirlerinin altyapısının farklı bölümlerindeki yansımalarıdır.

Ve bu tartışma, devlete içkin üretim ilişkilerini görmezden gelem z. Nihayetinde devlet emektir. Bir kumaşı paltoya dönüştürmek ne kadar emek gerektiriyorsa, bir grevi kırmak da o kadar emek gerektirir. Ancak bu emek aynı emek değıldir. Polisler işçi değıldir. Bir işçinin aksine, grev kıran bir polis kapitalist sınıf için değ r üretmez. Bunun yerine, polisler bizzat emek üretiminin yapılarını dayatmaktadır. Bu, kendi içinde, işçilerinkinden çok daha farklı bir üretim ilişkisidir. Aralarında bir ilişki yoktur, ancak devletin emeğı, sınıf sistemlerini üreten üretim ilişkilerinin uygulanmasına hizmet eden emektir. Birçok devlet teorisinin söylediğinin aksine, bu üstyapısal değıldir. Bu altyapısalıdır.

Elbette, diğ r baskı sistemleri de benzer şekillerde birbirine bağlanan temel unsurlara sahiptir. Tüm baskı sistemlerinin etkileşim içinde olduğu tüm yolların tam bir  zeti bu yazının kapsamı dışındadır, ancak unutulamaz.

Bu  retim ilişkileri birbirinden ayrı değıldir. Farklı şekillerde işliyor olabilirler, ancak tekil bir altyapısal sistem oluştururlar. Baskı, birbiriyle etkileşim halinde olan çeşitli sistemler değıl, tekil bir bütünleştirici altyapı, bir bütünlüktür. Bu bütünleştirici altyapı, farklı baskı biçimleri arasındaki içsel bağlantıyı terk etmeden liberal analizin hatalarını terk eden kom n st bir keşişimsellik anlayışı için alan yaratır.

Altyapının bütünleştirici doğası, altyapıyı bir bütün olarak ele almadan altyapının bazı yönlerini değıştiremeyeceğinin anlamına gelir. Gerçekten de, önceki toplumsal düzenlerden mevcut liberal toplumsal düzene geçerken, cinsiyetin üretilen yeni toplum türüne uyacak şekilde dönüştüğünü görüyoruz. Bunun nedeni, üreme emeğinin diğ r tüm maddi ilişkilerle i  i e geçmiş olmasıdır. Ekonomik faaliyet için üretim ilişkilerinin değıştirilmesi, üreme emeğinin bölünmesini de zorunlu olarak değıştirir. Altyapı, tekil bir sistem olarak organik bir şekilde işler. Tek bir altyapı, tek bir sistem vardır. Bir toplumun bir bütünlük olması bu anlama gelir.

Cinsiyet Komünizmi

En basit haliyle cinsiyet akselerasyonizmi, cinsiyetin kendi çürüme sürecini cinsiyet sınıf sistemini yok etmek için kullanmaktır. Bu, cinsiyete uygulanan sınıfsal ortadan kaldırmadır, cinsiyetin kendisini

ortadan kaldırmak için toplumun devrimci bir şekilde elden geçirilmesidir. Bu, mevcut toplumun tamamının ortadan kaldırılmasından ayrı olarak yapılamaz. Bütünlük, onu diğer baskı sistemleriyle aynı sistem olarak görmemizi gerektirir.

Bu nedenle, sınıfın tüm biçimlerini ortadan kaldırmadan cinsiyetin ortadan kaldırılmasına girişemeyiz. Cinsiyeti ortadan kaldırmak için kapitalizmi, ırkı, nöronormativiteyi ve devleti de ortadan kaldırmak gerekir. Bunlar tek bir sistemdir. Devam etmesine izin verilemeyecek tek bir liberal toplumsal düzen oluştururlar. Amacımız sadece bir parçaya son vermek değil, sınıflı toplumun kendisine son vermektir.

Bu, komünist hareketin sürecidir. Bu nedenle, cinsiyet akselerasyonizmi cinsiyet komünizmidir ve cinsiyet akselerasyonizmi cinsiyeti ortadan kaldırmaya giden yol olduğundan, cinsiyet komünizmi cinsiyet akselerasyonizmidir.

Komünizmde Cinsiyet Kimliği

Pek çok kişi cinsiyetin kaldırılmasıyla kendi cinsiyet kimliklerimizin elimizden alınacağından korkmaktadır. Cinsiyeti ortadan kaldırarak, her ne kadar bu kimlikten hoşlanıyor olsanız da, sizi cinsiyetinizle özdeşleşmeyi bırakmaya zorlayacakmışız gibi.

Bunun gibi birçok durumda, bir benzetme yapmak açıklayıcıdır. Bunun için fırıncılardan bahsedelim. Bir kişi fırıncılık yaparak kapitalist sistemle ilişki kurduğunda, bu fırıncılık etrafında bir kimlik oluşturma eğilimindedir. Yani, yemek pişirdiğiniz bir kariyere sahip olmak fırıncı kimliğini yaratır. Benzer şekilde, üreme emeği ile belirli şekillerde meşgul olduğunuzda, hem size verilen cinsiyete uyduğunuz hem de size verilen cinsiyeti reddettiğiniz şekillerde belirli toplumsal cinsiyet kimlikleri yaratırsınız. Her iki durumda da, altyapının bir unsuru içinde bir kimlik yaratmaktadır. Yani toplumsal konumunuzdan kaynaklanan kimliğiniz üstyapısaldır.

Yani insanları fırıncı olmakla ya da kadın olmakla özdeşleşmeyi bırakmaya mı zorlayacağız? Kısa cevap, "Hayır, altyapıyı değiştirmek ve üstyapının istediği yere inmesine izin vermekle ilgileniyoruz," ancak daha kapsamlı bir inceleme yapılması gerekiyor.

Bu kimliği üreten kapitalist kariyer sistemi ortadan kaldırıldığında fırıncı kimliğime ne olacak? Bu çok daha ilginç bir soru zaten. Kapitalizmin karakterize ettiği emek zorlaması olmadan, ekmek pişiren biri artık bu kariyer içinde kalmaya zorlanamaz. Kimliğin temel nedenlerinin bu şekilde terk edilmesi, kimliği sabitlenmemiş halde bırakır. Kimlik devam edebilir, örneğin ekmek pişirmeyi gerçekten seviyorsanız, fırıncı olmakla özdeşleşmeye devam edebilirsiniz, ancak kimliğin altında yatan bir mantık yoktur ve bugün fırıncı olarak özdeşleşmek gibi iktidar yapılarından çıkmaz ya da bu yapıları güçlendirmez. Ancak, bugünün aksine, fırıncılık sizin için sabit bir şey haline gelmeden, fırıncı olmadan da fırıncılıkla ilgilenebilirsiniz.

Fırıncı kimliği zaman içinde muhtemelen kaybolacaktır, gerçi devam etmesini sağlayacak pek çok sosyal faktör vardır, ancak sosyal ve siyasi önemini kaybedecektir. Fırıncı kimliğinin terk edilmesini, onu üreten kariyer sistemini ortadan kaldırmaya zorlamaya gerek yoktur.

Bu şekilde, insanları cinsiyetleriyle özdeşleşmeyi bırakmaya zorlamaya gerek ya da arzu yoktur. Bir iktidar sistemi olarak cinsiyetin sona ermesi bizim hedefimizdir ve cinsiyet kimliklerinin sona ermesi, eğer gerçekleşecekse, nihai bir sonuçtur, önemli veya uğruna çaba göstermemiz gereken bir şey değildir.

Geleceğe Hayır

Mevcut durumun tüm parçalarına bağlı olan şey, sürekli büyüme gerekliliğidir. Devletler ve beyaz üstünlüğü, emperyalist ve kolonyal yayılma yoluyla sonsuza kadar dışa ve çoğu zaman içe doğru iter. Kapitalizm sermayenin sonsuz genişlemesinin peşindedir. Peki ya cinsiyet? Hizmet ettiği nihai amaç insanların sürekli genişlemesidir. Temelinde yatan üreme emeği, sonsuz nüfus artışına hizmet eder.

Bu sürdürülemez büyüme mevcut durumun karakteristik özelliğidir ve tüm baskı sistemlerini birbirine bağlar. Her türden komünizm nihayetinde bu büyüme ve genişleme ihtiyacına meydan okumalıdır. Sosyalizm ekonomik büyüme ihtiyacını, anarşi devletin büyüme ihtiyacını yok eder, queerlik nihayetinde

sevgi ve üremeyi birbirinden ayırır. Artık hepimiz bizi sürekli üremeye zorlayan rollerle sınırlandırılmayacağız ve bunun yerine, isteyip istemediğimizi seçmekte özgür yaşayabileceğiz.

Büyüme ihtiyacını yok ederek ve sonsuz üremeyi sona erdirerek, queerlik ve genel olarak komünizm bildiğimiz geleceği ortadan kaldırır. Burada queerliğin en radikal sonunu buluyoruz. Queerlik sayesinde kendimizi büyüme ihtiyacından kurtarırsınız ve karşılığında geleceğe “hayır” deriz. Ve bu radikal “hayır” ile başka bir yol olabileceğini hayal edebiliriz.

Cinsiyetin Alacakaranlığı

Cinsiyete “Hayır” Demek

“Hayır.” Herkes cinsiyete evet demez. “Reddediyorum.” Bu insanlar farklı bir yol, farklı bir hayat seçmişlerdir. “Ben değilim.” Bu farklı bir kimlik oluşturur.

Size erkek sınıfı atandığınızda, ama siz yüksek sesle aksini iddia ettiğinizde, cinsiyete “hayır” demiş olursunuz. cinsiyet size olduğunuz şeyi verdi, ama siz tiksintiyle geri döndünüz. Siz bir erkek değilsiniz, başka bir şeysiniz. Bazıları kadınlıkta rahatlık bulur, diğerleri ise tamamen dışında bir şeyde, ama hangi yolu seçerseniz seçin, cinsiyete hayır dediniz.

Benzer şekilde, kadın sınıfına atandığınızda, ancak yine yüksek sesle aksini iddia ettiğinizde, cinsiyete “hayır” demiş olursunuz. Erkekliği ya da ötesinde bir şeyi benimsemeniz cinsiyetin reddi, ona sırt çevirmeniz anlamına gelir.

Görevinizden ayrı oturduğunuzda transsınız demektir.

Sistemdeki Çatlaklar

Modern cinsiyet sistemi zayıftır. Kendisini nasıl şekillendirdiğiyle kendi sonunu hazırlamıştır. Modern cinsiyet sistemi kendini yayarken, rakip sistemleri yok etme esnekliğinden vazgeçmiş ve kendini tüm kültürlerle dayatmıştır. Ancak bu durum birçok insanı açıklamakta yetersiz kalmasına neden olmuştur. Birçoğu kendilerine atanan cinsiyetle ilgili büyük zorluklar yaşamakta ve kendilerine alternatif sunulmadığı ve cinsiyetleri değişmez olarak görüldüğü için sistemin kendisine yıkıcı hale gelmektedirler.

Cinsiyetleri biyolojik özelliklerinin cinsiyetlendirilmesiyle eşleşmeyen insanlar tam olarak yeni değildir. Bugi cinsiyet sistemi gibi birçok önceki sistemde bu tür insanlar için açık sınıflar vardı. Bunlar çok cinsiyetli sistemlerdir ve biyolojilerine atanan cinsiyeti kabul etmek istemeyenler için bir alana sahiptirler.

Ancak trans bireyler cinsiyet sistemiyle bu şekilde ilişki kurmazlar. Çok cinsiyetli sistemlerde farklı cinsiyet ve cinsiyetlere sahip insanlar kendi sınıf sistemleri içindeki cinsiyeti kabul ederken, trans cinsiyet bunu reddediyor. Modern cinsiyet sisteminde translara yer yok, bu yüzden biz bu sistemi yıkıyoruz. Dolayısıyla translar tarih-ötesi değil, dünyaya dayatılan post-kolonyal cinsiyet sisteminin tarihsel olarak olumsuz bir özelliğidir. Trans bireyler dünyanın her yerinde illa ki var olan bir özellik de değildir. Cinsiyet çeşitliliğine izin veren cinsiyet sistemleri içinde, içinde yaşadıkları sistemin işleyiş biçimi nedeniyle kendi cinsiyet sistemleri bağlamında hareket eden insanları trans olarak adlandırmak çoğu zaman doğru değildir. Bu toplumsal cinsiyet sistemleri esneklikleri nedeniyle daha az baskıcıdır, ancak daha sağlamdırlar. Sağlamlıkları nedeniyle, bunlarla mücadele etmek, söz konusu sisteme özgü farklı stratejiler gerektirecektir.

Cinsiyet sınıf sistemi içindeki yerimizi kabul edemeyen ya da kabul etmek istemeyen trans bireyler, bu sisteme muhaliftir ve bugün var olan haliyle cinsiyet bizi açıklayamaz. Diğer cinsiyet sistemleri daha esnektir ve içlerindeki herkesi hesaba katabilir. Çok cinsiyetli sistemler, biyolojileriyle ilişkili cinsiyetle çalışamayan insanlar için seçenekler sunar. Bu, insanların sisteme daha kolay uyum sağlayabileceği anlamına gelir ve sisteme güç verir. Bizim sistemimiz bunu yapmıyor ve bu sistemdeki bir çatlaktır. Bu da bize “hayır” demek için bir neden sağlıyor.

Devrim

Daha önce de tartışıldığı gibi, performatiflik, cinsiyet tarafından atandığınız sınıfı aktif olarak kabul etmenizi gerektirir. Bu cinsiyetin bir gücüdür çünkü sizi kendi baskınıza ortak olmaya zorlar, ancak aynı zamanda bir zayıflıktır. Sınıfınız kısmen sizin onu aktif olarak kabul etmenize dayandığından, bu aktif redde giden yolu yaratır. Gerçekten de, eğer yeterince insan kendilerine atanan cinsiyeti reddederse, cinsiyet işlevini yerine getiremez.

Trans bireyler ise cinsiyetlerini reddeden, cinsiyete “hayır” diyen kişilerdir. Bu, cinsiyete karşı yıkıcı olan ve bize ileriye dönük bir yol sunan modern bir olgudur. Burada queer insanların devrimci potansiyelinin özünü buluyoruz. Eğer herkes cinsiyete “hayır” derse, herkes onu kabul etmekten vazgeçer, o zaman cinsiyet kaybolur. Diğer sınıf sistemlerine karşı direnişte de benzer stratejiler buluyoruz. İnsanlar kapitalizmle çalışmayı reddederek, ona karşı genel grev yaparak mücadele ederler. Benzer şekilde, cinsiyete kolektif bir “hayır” sınıf sistemini reddeder ve onu dize getirmemizi sağlar.

Bu bir devrimden başka bir şey değildir. Bu, queer insanların toplumun dizginlerini ele almasına ve onu kendi suretimizde yeniden yaratmasına olanak tanıyan bir revizyondur. Queer bireylerin kendi sınıflarını ortadan kaldırmayı da içeren bu sınıf ortadan kaldırma eylemi, cinsiyete karşı cüretkar bir saldırdır. Toplumu dönüştürmek ve sınıfı ortadan kaldırmak için toplumu ele geçirir. Bu, böyle bir devrimin queer diktatörlüğü olacağı anlamına gelir.

Queer Diktatörlüğü

Queer İktidarı

Çoğu zaman insanlar queer bireylerin özgürleşmesini değil, sadece asimilasyonumuzu istiyorlar. Eş-cinsel asimilasyonu ana akım LGBT hakları hareketidir, ancak yeterince ileri gitmez. Tek yaptığımız asimile olmaksızın, hala cinsiyet sınıf sisteminin iktidarına ve tahakkümüne tabiyiz. Özgür değiliz, sadece mevcut baskı ve tahakküm sistemine dahil olmuş durumdayız.

Ve aynı zamanda tehlikelidir de. Asimilasyon cinsiyete nihai sonundan kaçma şansı verir. Eğer cinsiyet gayliği, lezbiyenliği, biseksüelliği, trans bireyleri ve diğer tüm queerlik biçimlerini asimile edebilirse, esnekleşecek ve kendisini sonuna doğru sürükleyen güçlere uyum sağlayacaktır. Eğer asimile olursak, cinsiyet asla sona ermeyebilir.

Ancak özgürleşme mevcut iktidar sistemleri bağlamında bulunamaz. Sadece devlete, kapitalist işletmelere, patriyarkal evliliğe dönüp kendimizin de dahil edilmesini talep edersek asla özgür olamayız. Bunu yapmak yalnızca devlet iktidarını, kapitalist iktidarı ve erkek iktidarını sürdürür. Ancak queer iktidarı yaratmalıyız.

Bu özgürleşme insanlara kimlik empoze ederek de gerçekleşemez. Kimliği farklı bir cinsiyet sistemine dayanan ya da queer kimliğinden keyif alan birinin kendini bu şekilde tanımlamasını engellemenin özgürleşmemize ve cinsiyet sisteminin ortadan kaldırılmasına hiçbir faydası yoktur. Daha önce de tartışıldığı gibi, bizim ilgilendiğimiz üstyapıdaki kimlikler değil, altyapıdır.

Queer iktidarı mevcut kurumlardan ayrıdır. Farklılığımızı utanmadan ve gururla ilan ediyoruz. Onların projelerine katılmayız. Onların sistemlerine katılmayız. Onların iktidarını arttırmayız. Onun yerine kendimizinkini yaratmalıyız!

Bu, queer örgütler ve kurumlar yaratmak anlamına gelir. Egemen patriyarkal sınıf sistemine karşı iktidardılar. Bunlar, HRT ilaçları sağlamak, cinsel saldırı mağdurlarını desteklemek, kadınları sistemin dışında güçlendirmek ve nihayetinde farklı olmak, cinsiyetin tahakkümünden kaçmak için alanlar sağlamak da dahil olmak üzere, insanlara geçiş için ihtiyaç duydukları şeyleri sağlamamıza olanak tanır.

Bu kurumların cinsiyeti dayatan cinsel şiddeti yeniden yaratmaması önemlidir. Bu zor ama gerekli. Cinsel istismarcıların veya cinsel saldırının alanlarımıza girmesine izin veremeyiz. Queer iktidar, cinsel saldırı ve istismara karşı güvenlik demektir. Bunlar patriyarkayı güçlendirir ve dayatır, bu yüzden onlara yerimiz yok.

Pembe Terör

Patriyarkal davranış bir şiddet eylemidir. Uyguladığı şey şiddettir. Buna pasiflik ve şiddetsizlik yoluyla karşı çıkamayız. Queer iktidarın cinsiyeti yok etmek için şiddete ihtiyacı vardır. Cinsiyeti dayatmaya ve cinsiyetin ölümünü engellemeye çalışanlara karşı sürekli bir terör, pembe bir terör, cinsiyetin karşısındaki devrimde bir gerekliliktir.

Devlette ya da kapitalist sınıfta müttefik göremiyoruz. Polisler ve şirketler bizim müttefikimiz değil, düşmanımızdır. Aslında Onur Yürüyüşü köklerini polise karşı ayaklanmalarda bulur. Kendi kurtuluşumuz için güvenebileceğimiz sadece kendimiz varız, halihazırda var olan şiddet kurumları değil. Cinsiyeti kendi koşullarımızla yok etmeliyiz, onlarınkiyle değil.

Bu, queer iktidarı için inşa ettiğimiz queer örgütlerin ve kurumların militan, silahlı örgütler olması gerektiği anlamına geliyor. Patriyarkanın dışında bir alan sağlamak yeterli değildir, bu alanları savunmak ve bize cinsiyeti dayatmaya çalışan kapsayıcı iktidar yapılarına saldırmak için kendimizi silahlandırmalıyız. Bu, queer örgütlerimizin iktidar yapılarına karşı savaşmak için queer milisler olması veya bunları içermesi gerektiği anlamına gelir.

Bu queer milisler bize cinsel saldırıya karşı mücadele etmek için de bir çerçeve sunuyor. Queer milisler, devletin kadınlara ve queer bireylere sağlamadığı koruma ve adaleti sağlayabilir. Bu özellikle en savunmasız olanlar için geçerlidir. Seks işçileri kendilerine yönelik cinsel saldırıyı bildirmek için genellikle polise başvuramazlar. Yaptıkları iş yasadışı olduğu için, tecavüz olsa bile, yaptıkları seks nedeniyle cezalandırılma riskiyle karşı karşıyadırlar. Aslında, yaşadıkları cinsel saldırı çoğu zaman polisin kendisinden gelmektedir. Queer milisler onlara cinsel saldırıyla başa çıkmak için bir yol sağlıyor.

Bu aynı zamanda queer bireylere yanlış cinsiyetlendirme ve ölü adlandırmaya karşı mücadele etmek için bir çerçeve sağlayabilir. İnsanlar sürekli olarak ve bilerek başkaları için yanlış zamirler ve isimler kullandıklarında, bu onlara karşı bir şiddet biçimidir. Bunu yapmak sıklıkla queer bireylerin kendilerine zarar vermelerine ve bazen de intihar etmelerine yol açmaktadır. Bu nedenle, diğer queer bireyleri savunmalı ve desteklemeliyiz. Queer bireylere yönelik bu tür şiddet cevapsız kalamaz ve kabul edilemez. Ancak orantılı tepkileri de aklımızda tutmalıyız. Yanlış cinsiyetlendirme cinayeti gerektirmez.

Geri Vur

Cinsiyet savaşmadan yıkılmayacaktır; bizi yıkmak için bir karşı devrim ortaya çıkacaktır. Cinsiyeti akselere eden harekete karşı, Cinsiyeti savunmak ve hatta geriletme için hareketler gelişecektir. Tarihsel olarak, devrimci hareketler genellikle kendilerini yeni dünya çağrısını reddeden ve yeniden doğuş yoluyla mevcut olanı gençleştirme arayışında olan faşist hareketler tarafından takip edilirken bulurlar. Bu faşist hareketler hipermasküliniteyi benimser ve erkekliğin toplum üzerindeki tahakkümünü şiddetlendirmeye çalışır.

Burada en açık düşmanımızı buluyoruz ve günümüzün yeni faşist hareketleri akselerasyonizmimize gericilik ve karşı-devrimle karşılık verecektir. Burada, ilerleyen gericiliğin karşısında devrimi savunmak için queer milislere ihtiyaç duyulacaktır. Çatışmalar kaçınılmaz olarak kanlı geçecek ve karşı devrimi durdurmak ve zaferimizi garantilemek için gerektiğinde sokaklarda savaşacağız.

Bu yeni hareketler tek rakibimiz olmayacak. Mevcut durumu savunan liberalizm güçleri de en az ilerleyen faşistler kadar bizi tehdit olarak görecektir ve muhalefetleri de en az onlar kadar acımasız olacaktır. Polisler bize güç kullanarak karşı çıkacak ve kazanımlarımızı savunmak, devrimi korumak ve zaferimizi ilerletmek için güce ihtiyacımız olacak.

Her Ne Pahasına Olursa Olsun Zafer

Yarı yolda duramayız ya da yenilgimize izin veremeyiz. Cinsiyet, herkesin tahakküm altına alınması ve kadınlara ve queer bireylere yönelik şiddetin sürdürülmesi anlamına gelmektedir. Yenilgimize izin veremeyiz ve gözlerimiz zaferde olmalıdır. Bu sadece bir seçim değil, bir zorunluluktur.

Posia

Cinsiyet Akselerasyonisti Manifestosu
24/4/2019

<https://ia600407.us.archive.org/22/items/2024-heimatlos-kultu-sizoqueer-ceviri-derlemesi/2024%20Heimatlos%20K%C3%BClt%C3%BCr%20%C5%9EizoQueer%20%C3%87eviri%20Derlemesi.pdf>
Çeviri: Konzept

edu.wll.im